

På ekspedition til Bjørnkær

Ude i Vandmosen – en lille stump skov nordvest for Gersdorffslund – ligger der en gammel borgruin. Den hedder Bjørnkær. Turen derud er overkommelig både på cykel og til fods, og den er da også med blandt de ture, som Danmarks Naturfredningsforenings afdeling i Odder har beskrevet, læs mere på www.dn.dk/VandretureOdder.

Der er to borgbanker, på den ene er der resterne af fundamenterne til et tårn, og udenom er der en dobbelt vold og to voldgrave.

På et lidt medtaget skilt ved borgbankerne kan man se en plan over anlægget.

På en stille dag i november med gråvejr og småregn kan man godt sætte sig ind i tidligere tiders tro på alskens mærkelige væsener, som her beskrevet af Pastor Johnsen i bogen 'Fra Norsminde Fjord til Uldrup Bakker' fra 1908-09:

Til Stedet knytter sig flere Sagn. Blicher skildrer i sit Digt, hvorledes Venderne afbrændte Borgen, medens dens Ejer, Bjørn, kæmper i Bretland, men anderledes fortæltes Borgens Undergang tidligere af Egnens Beboere.

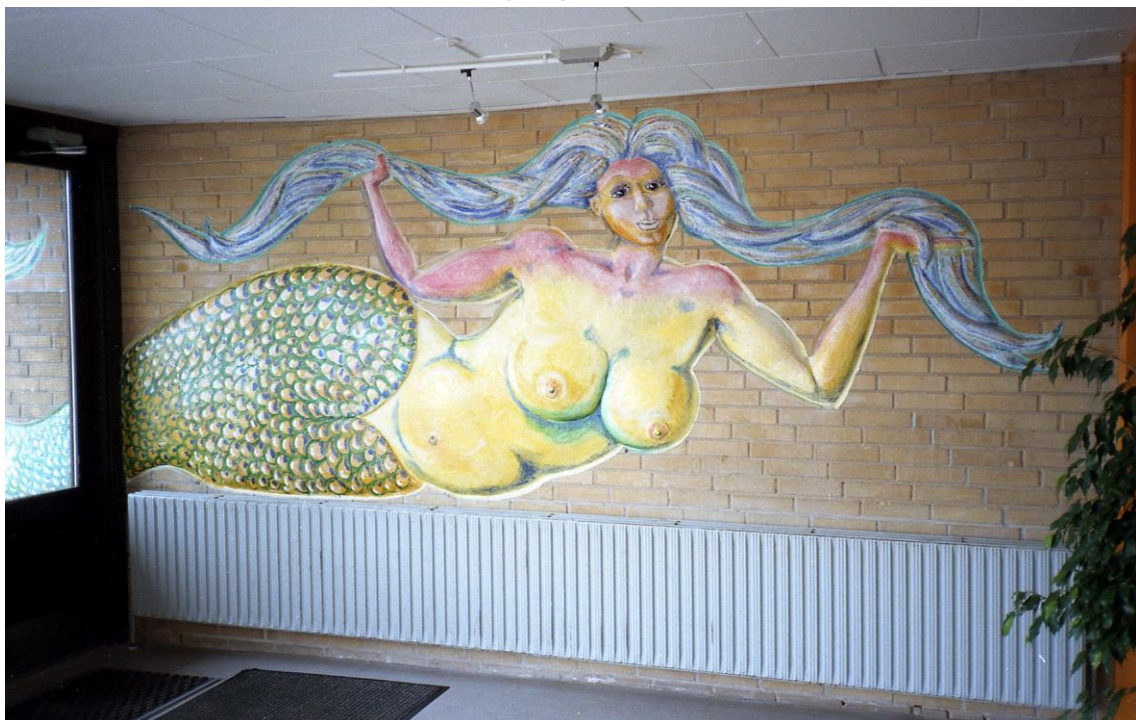
Paa Bjørnkær boede i fordums Dage en mægtig Viking, der hvert Foraar med sine Skibe drog paa Plyndringstog mod fjerne Lande, hvorfra han først vendte tilbage, naar Vinteren stundede til.

Den Gang var den Sænkning, som fra Skoven strækker sig ned mod Kattegat, et sejlbart Løb, som stod i Forbindelse med Graven om Borgen.

Saa hændte det en Julekvæld, at der var stor Travlhed paa Bjørnkær, thi fra stranden var der kommen Budskab om, at Husherren med sine hjemvendende Skibe øjnedes ude paa Havet.

Da lød dæmpede Toner op fra Borggraven, en Havfrue laa tæt under Vinduerne og spillede.

Havfruen, som Kunstgruppen Syntese har afbildet hende på Hou Skole
(foto Bente Schou)

En Terne ilede op til Borgfruen for at vise hende dette sære Syn, men den stolte Frue befalede, at der skulde kastes en Kedel kogende Vand over Havfruen.

Det skete, men straks sank Borgen med alt hvad der var deri ned i jorden, og der blev en lille Sø, som først længe efter tørrede ud.

Fra den Tid laa Pladsen øde hen, ilde berygtet for Spøgeri, og ofte ses et stærkt Lys over Stedet.

En dristig Skytte indgik det Væddemaal, at han vel en Julenat turde gæste Bjørnkær, naar han kun maatte tage sin Bøsse og sin Hund med sig. Han begav sig ogsaa paa Vej, men Væddemaalet vandt han ikke, thi efter kort Tids Forløb kom han dødbleg, forvildet og aandeløs tilbage, og først længe efter kunde han berette hvorledes han, da han nærmede sig Skoven, havde set et stærkt lysende Skær

paa Træstammerne. Han var dog gaaet videre, skønt han blev mere og mere sælsom til Mode; men pludselig udstødte hans Hund et langt Hyl og vendte om, saa hurtig dens Ben kunde løbe, og da blev ogsaa Skytten greben af angst, kastede sin Bøsse fra sig og flygtede over Hals og Hoved.

Borganlægget blev udgravet af den her på egnen verdensberømte amatørarkæolog Dr. Didriksen fra Gylling i 1930. Her fandt man i en brønd i bunden af tårnet en mængde potteskår, som i samlet tilstand udgjorde et komplet sæt til brændevinsfremstilling. På Hou Lokalhistoriske Arkivs 'Tidstavle' kan man læse mere om borganlægget og dets historie – gå ind på www.hou-la.dk, Tidstavle, 1930 Bjørnkær.

Som det fremgår af billederne, kan det på denne årstid anbefales at iføre sig terrængående fodtøj, og er man lidt usikker på benene, vil en vandrestav heller ikke være af vejen, da de våde blade gør op- og

nedstigninger på volde og banker lidt smattede.

Stedet er også med stort held afprøvet til sommerudflugt for hele familien. De halvvstore 'børn' fandt hurtigt en pind i skovbunden, og så blev der udkæmpet drabelige ridderslag, omkranset af pølsehorn og banankage.

